
UN OM AL BIBLIOTECII

Ivan PILCHIN

Vlad Pohilă făcea parte din acea generație de intelectuali basarabeni pentru care biblioteca și lectura, în condițiile unei îndoctrinări ideologice, reprezentau nu doar fundamentul unei formări temeinice, ci și un spațiu al libertății și rezistenței culturale. Prin forța lucrurilor, asumarea libertății culturale, inevitabil, a determinat și nevoia libertății social-politice, implicarea, directă sau indirectă, în viața comunității, angajamentul și responsabilitatea civică. În cazul lui Vlad Pohilă, acest angajament a luat proporțiile unui proiect de viață. Căci, urmărindu-i preocupările și aparițiile editoriale, putem observa acea insistență programatică cu care revenea la problemele cultivării scrisului și ale comunicării în limba română și, astfel, la renașterea și la conștientizarea identității lingvistice și spirituale ale concetățenilor.

Dincolo însă de reușitele sau nereușitele acestui deziderat, dincolo de speranțele și deziluziile personale sau colective, se conturează un destin și un profil uman integru, onest, hotărât, dezinteresat, fidel propriei misiuni și profesiuni de credință: acea de a ilumina și de a educa, de a perpetua memoria limbii și a culturii, de a facilita și de a susține vie această memorie și această cultură. Totodată, fiind un veritabil cărturar, prin pledoariile sale mereu inspirate, erudite și convingătoare, Vlad Pohilă a cultivat și o deschidere către alte spații culturale, către alte limbi și literaturi, a susținut, prin traduceri sau printr-o imediată receptare critică, un dialog al culturii naționale cu cea universală.

Acest număr special al revistei *BiblioPolis*, alcătuit în memoria lui Vlad Pohilă, este, totodată, și un omagiu pe care Biblioteca Municipală „B.P. Hasdeu” îl aduce fostului său coleg. Interveniurile, evocările, textele aniversare și cele de comemorare, grupajul

de fotografii propuse aici ni-l descoperă pe Vlad Pohilă ca pe o personalitate complexă și profundă, unică în felul său. Nu există, probabil, un bibliotecar sau, în general, un intelectual din Republica Moldova care să nu fi citit textele lui Vlad Pohilă, să nu fi ascultat emisiunile sau conferințele sale, să nu fi comunicat cu el, cu diverse ocazii. Mai mulți dintre noi, probabil, am putea afirma, cu admirație: „Pe Vlad Pohilă l-am cunoscut și eu!”

La selectarea și structurarea materialelor din acest număr, în mod deosebit, au contribuit dr. conf. Lidia Kulikovski, director-adjunct al Bibliotecii Municipale „B.P. Hasdeu”, Genoveva Scobioală, redactorul revistei *BiblioPolis*, Elena Cebotari, specialist principal la Centrul Național de Excelență Profesională. Selectarea și prezentarea fotografiilor pentru „File de album” al numărului au fost realizate de Vasile Șoimaru, conferențiar universitar. Sincere mulțumiri aducem și tuturor autorilor care au acceptat publicarea și preluarea textelor incluse în revistă.

Odată cu plecarea lui Vlad Pohilă în lumea celor dreپți, mi-am amintit de metafora *Paradisului ca bibliotecă* pe care și-a imaginat-o, la un moment dat, Jorge Luis Borges. Un om al bibliotecii, cel care și-a făcut o bibliotecă din propria casă și și-a găsit casa într-o bibliotecă, care a crezut, în timpul vieții, în forța salvatoare a bibliotecii și a cărții, în forța salvatoare a cuvântului viu și cultivat, va fi, cu siguranță, salvat de acel Cuvânt, prin acea Carte a Vieții, în acea Bibliotecă a Lumii.